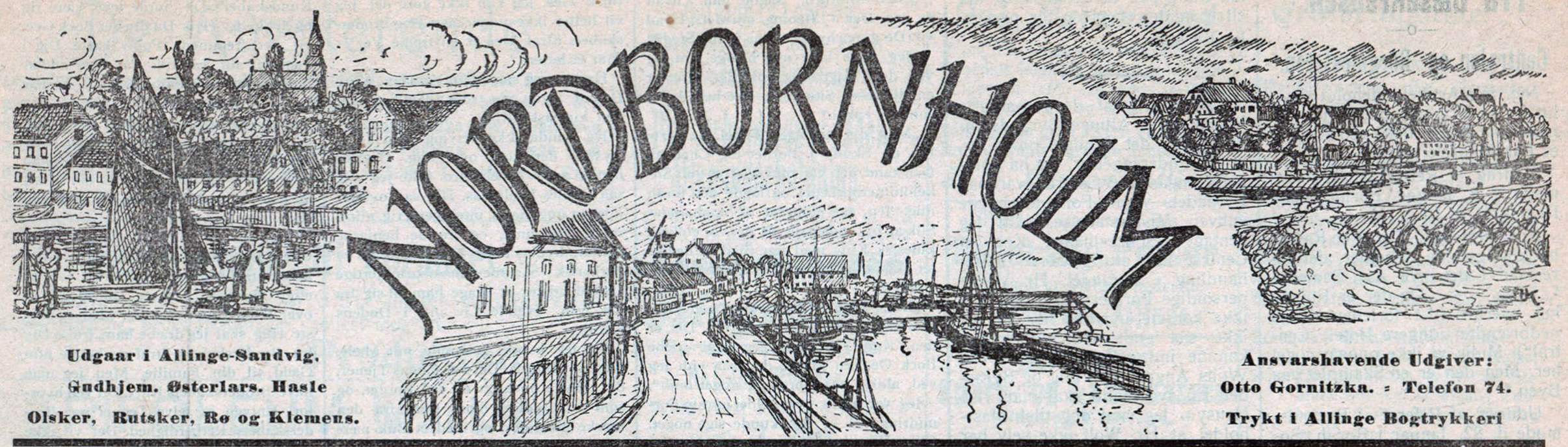

Udgaar i Allinge-Sandvig, Gudhjem, Østerlars, Hasle Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver: Otto Gornitzka. = Telefon 74. Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 184 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø. | Fredag den 6. Februar | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1931

Sneen.

Se, jeg har blindet din Rude —
Jeg er Morgenens Sne.
Jeg er saa kold paa min Snude,
kys mig, min Snut, skal du se!
Blødt som en Tusmørkesværmer
svæver mit flagrende Fnugg,
men naar din Læbe sig nærmer,
perler jeg der som en Dugg.

Føl! Mine Hænder er kolde!
Prøv! Har jeg Smag eller Lugt?
Fra mine Lænder, de golde,
faldt hverken Frø eller Frugt.
Jeg er den kyskeste Nonne,
intet er rent som min Mund.
Jeg har den kankeste Aande,
mød den, din Sjæl bliver sund!

Ludvig Holstein.

Printzenskjoldsvisen og Sandheden.

—:—

Den svenske Besætning paa Hammershus bestod i April af 120 Mand, hvoraf 64 af Vesterbottens Regiment og 34 af Kronobergs, Kapt. Niels Holm, Løjtnant Per Lagman, Fændrik Gustav Gabel (ell. Sabbel), 9 Underofficerer, 2 Trommeslagere samt 4 Mönsterdrängar. Der er næppe kommet flere senere, naar undtages Artilleriløjtnant Niels Rud, der blev fanget Oprørsnatten. — Kapt. Holm var under Opstanden i Sverrig med den bornholmske Soldatertransport. Desuden var der den 8. Dec. 8 bornholmske Artillerister.

Allerede den 13. August ønsker Pr. Forstærkning og den 9. Okt. gentager han Anmodningen. Den 18. November ligeledes og klager endvidere over, at hans Folk er unge og uøvede, en Del er syge, og kun 60 Md. kan bruge Gevær. (Han har dog haft 6 Maaneder at øve dem i. Pr. overdriver sikkert for at fremskynde Forstærkningen).

Den 20. Nov. befaler Pr. Udsendelse af Musketerer (altsaa geværbevæbnede) til Inddrivning af Skatter (ifølge Rasmus Raun til hvert Sogn). Efter en undsluppen svensk Fanges Beretning — en Knægt af Garnisonen, altsaa Øjenvidne — var der en Besætning paa 60 Md. paa Slottet ved dets Overgivelse. De andre 60 Mand var altsaa patruljevis fordelt blandt Bønderne og indkvarteret hos disse, da Opstanden kom. Pr. har utvivlsomt brugt sine bedste Folk hertil. (Denne Blottelse af Fæstningen paa det Tidspunkt var en utilgivelig Fejl af Pr.)

Raun siger, at der var 120 Md. paa Slottet; men Knægten af Garnisonen maa antages at vide bedre Besked.

Dette Forhold har Jens Koefoed naturligvis ikke været uvidende om, og han har som erfaren Krigsmand sikkert ikke undervurderet den store Fare for Opstandens heldige Udfald, som disse 60 Musketerer betød.

Pr. har sikkert for at skræmme Bornholmerne selv udbredt, at han den 8. Dec. vilde tage til Rønne for at sende Skib efter Forstærkning, og derfor har de Sammensvorne i Forvejen kunnet arrangere sig derefter.

Der foreligger desværre intet om, hvad deres Planer er gaaet ud paa. Kun ved vi fra Jens Kofoeds Relation, at der skulde staa 20 Ryttere parat til ham i Nyker; men det glippede, hvorfor Printzenskjoldvisen gør Nykerpræsten til Forræder og kalder ham Svensker, hvilket han ogsaa ganske rigtig var.

I Planerne maa imidlertid Uskadeliggørelsen af disse 60 Muskerer have indgaaet som et meget vigtigt Led. De skulde helst tages til Fange eller slaas ned, hindres i at samles, i at komme til Slottet eller flygte fra Landet. Led og Adgangsveje skulde bevogtes, Baade trækkes op paa Land, de der ikke havde særlige Hverv skulde samles paa Alarmpladserne o. s. v. Betroede Folk rundt om i Sognene har været instrueret herom i Forvejen og Signalet var Klokkeringning. — Vilde enhver Krigsmand ikke have ordnet det saaledes? Opstand er som Krig, hverken Boksekamp eller Ridderturnering; den gaar ud paa at vælge de Midler, der i kortest mulig Tid med mindst mulige Ofre og Risiko paa nemmest mulig Maade fører til Maalet. Det nemmeste var at tage dem paa Sengen, derfor gjorde de det naturligvis ogsaa, og dermed udførte de gode Bornholmere kun derns danske Konges Opfordring som gik ud paa „at ruinere Garnisonen paa Hammershus med alle Svenske".

Hvor mange svenske Soldater, der paa denne Maade maatte lade Livet, ved vi ikke, og det bliver sikkert heller aldrig opklaret; men mere end 60 kan der i hvert Fald ikke være Tale om, og mindre end 6 tør man nok heller ikke regne med. Sandsynligheden taler dog stærkt for at det rette Tal ligger nærmest ved det sidste. At Hadet mod de svenske har været endog meget stort, er der næppe Tvivl om, men om unødvendige Grusomheder ell. overflødige Drab er begaaet, er det vanskeligt at udtale sig; men om saa var, vilde det ikke være andet end, hvad man kan vente sig ved saadan en Lejlighed, hvor Civilfolk faar Lov til at boltre sig paa egen Haand. Krigspsykosen er jo nu et Moment, man har lært at tage i Betragtning, og den kan vel ogsaa have gjort sig gældende hin Nat.

Mads Jørgensen, Nygaard i Østerlars blev 1674 halshugget for Mord paa en Kvinde og forinden bekendte han, at han desuden 3 Uger efter Opstanden var med til at slaa en svensk Soldat ihjel. Han mente dog ikke herved at have gjort nogen stor Uret. — — Det kunde være interessant at vide, om hans Dommere ogsaa mente det.

Dette var dog altsaa efter Oprørsnatten, men viser alligevel, at det ikke er helt uden Grund, naar de flygtede svenske Fangers Beretning siger, at „Knægtene have de fordelt iblandt Bønderne til at arbejde hos dem, hvilke de efterhaanden som det saa dem lyster tage af Dage og drive dermed deres Kurtzwill" (Tidsfordriv) — selv om det vel nok er noget overdrevet.

Medens Visen lader Bønderne dræbe for Fode uden at spare, lader den Jens Koefoed være ganske anderledes ridderlig, dog siger Visen:

Tolv svenske Mænd der findes i Live,
som vi behaget Kvarter at give.

Saa sent som i 1665 opholdt ganske rigtig 12 svenske Fanger sig paa Bornholm. Vesterbotten Regiment, hvortil de hørte, sendte nemlig i dette Aar en Navneliste paa disse Folk og anmodede om at faa dem igen. (Skrivelsen findes i Hammershus Lensregnskab Rigsarkiv). Har disse 12 været med blandt de udsendte Musketerer og saaledes bevaret Livet under „Svineslagtningen", kan Maksimumstallet paa Ofrene for denne altsaa formindskes med dette Antal. Bortset fra disse 12, Rasmus Rauns 6 dræbte ude paa Landet, en enkelt Soldat, som blev slaaet ned ved Hammershus, og den ene, som flygtede til Sverrig, er det ikke muligt at gøre Rede for Resten af de 120 Mand af Hammershus Garnison.

Hvis de svenske Regimenter har rekvireret de andre før 1663, hvorfor har de saa ikke taget de 12 med?

Den svenske Beretning siger, at 40 gemene Fanger sendtes med den hollandske Flaade til København. I Hammershus Lensregnskaber oplyses det, at det var over 50. Jens Koefoeds Relation siger, at Fangerne (de svenske Ryttere) blev sendt til Rønne og senere til København med den hollandske Flaade, men her er kun Tale om de 63 i Sandvig fangne Ryttere, og disse blev rimeligvis alle sendt til København med de hollandske Skibe; men hvorledes med de andre?

I Kong Fr. III.s Instruks til den nyansatte Skriver og Ridefoged paa Hammershus Peder Jensen, dateret 1. Januar 1659, hedder det bl. a.: Efterdi paa bemeldte Bornholm endnu adskillige svenske Fanger sig befinder, da skal han Officererne med de første Skibe hid til Kjøbenhavn oversende, de gemene Knægte anlangendes kan iblandt Indbyggerne til Arbejde fordeles indtil videre Forordning, dog at med det første en rigtig Fortegnelse over dem mig tilskikkes.

Ordet „endnu", som er fremhævet af mig, lader formode, at der er sendt Fanger bort før den 1. Januar.

Visen siger:

Saa kom strax Skibe fra Kjøbenhafn
og sendte de Fanger fra Bornholms Land

— men hvilke, og hvor mange det gælder, er ikke godt at vide. Kun et er sikkert, at det ikke var dem alle. Efter 1. Januar 1659 var der altsaa adskillige tilbage, og for dem stilles Spørgsmaalet om Tilbagesendelse foreløbig i Bero. Bornholmerne har her haft en billig men nem Arbejdskraft, som de sikkert nødig gav Slip paa. Om en af dem ved vi, at at han ikke mere kom tilbage til sit Fædreland, og om tolv, at de endnu 5 Aar efter Opstanden opholdt sig paa Bornholm; men hermed hører vor Viden op. — Kun saa meget tør man nok sige, deres Lod har ikke været misundelsesværdig. Desværre findes den af Kongen forlangte Liste ikke.

Med det foran anførte mener jeg at have godtgjort, at Printzenskjoldvisen i det store og hele passer meget godt med, hvad man ellers kan anse for Sandhed angaaende Opstanden, naar man ser bort fra de uhyrlige Overdrivelser og forkerte Talangivelser, som vi heldigvis paa andre Maader kan kontrollere.

Den bør staa i Historien som et interessant og værdifuldt Monument til Forherligelse af Bornholmernes Nationalhelt, Befrieren Jens Koefoed og som at troværdigt Billede af Forfatterens og hans Samtids Syn paa ham og den Tildragelse, der var hans Livs stolteste Bedrift.

K. E. S. Koefoed.

Florida - - Blomsternes Land.

Træk af dets Natur og Historie.

—o—

Længst mod Syd i de forenede Stater strækker den lange Halvø Florida — Blomsternes Land, som de spanske Opdagere kaldte det — sig ned i Retning af Cuba. Kysten har en Længde af halvtredie Hundrede danske Mil; i Floridastrædet ligger store Sandbanker og mod Syd garderes Florida af en 45 Mile lang Række af smaa Koraløer, der ender i en Klynge af Klipper og Banker, som er myldrende fulde af Skildpadder. Hele den sydlige Del af Landet er et Netværk af Laguner, som er dannede af Koralrev og bevoksede med Mangrovetræer. Disse utallige Smaaøer skyder kun faa Fod over Havet, og i Storm skylder Havet over alle Bredder — Koralblokke rives løse og kastes op og danner efterhaanden nyt Land. Nogle af de store Ødannelser er beboede og opdyrkede og umaadelig frugtbare. Annanas og Kokuspalmer trives vel i den overdaadige Jordbund og under den tropiske Sol.

Men ellers gør Floridas sydlige Del ikke Indtryk af at egne sig for Landbrug. Størstedelen af Landet bestaar af Sumpe og Moser og vilde Skove.

Uhyre Strækninger bestaar af Søer og Sumpe med utallige Øer af forskellig Størrelse, men alle meget lave. Kæmpemæssige Bregner og Palmetræer er de mest fremtrædende Genstande i Landskabet, her er ogsaa Dadelpalmer og Betelpalmer, medens Underskoven bestaar af Rør og Ranker og Mos,

Skulde jeg i faa Ord nævne, hvad der er det mest karakteristiske Træk ved Florida, vilde jeg nævne Appelsinplantagerne i den nordlige Del og Sumpene i den sydlige. Jeg har set adskillige øde Egne Jorden rundt, men intet saa trist og øde som Sumpene ved Florida. De hvidbarkede Cypresser rager højt til Vejrs og spreder sig vidt omkring, og dog er der ikke et Blad, ikke et eneste grønt Blad at se. Fra Grene og Kviste hænger lange Haler og Guirlander af „Spansk Mos", en graa og kedelig Snylteplante. Overalt ser vi disse bedrøvelige graa Haar hænge og svæve som Sørgeflor i Brisen. Sumpen er som Regel kun 4—5 Fod dyb i Sejlløbet og fyldt af en utrolig Masse Opgrøde, saa Vandet er tykt og brunt som Sirup. Dette mørke, muddrede Vand, som er ubevægeligt og stillestaaende, bliver dobbelt trist som følge af de haabløse Omgivelser.

Nu og da afbrydes den spøgelsesagtige Stilhed af en ensom Vandfugls skurrende Piben. Hist og her glider en Moccasin-Slange med et dæmpet Plask i Vandet. En Gang i Løbet af en Time lyder en Alligators dødligt-jamrende Brøl fra Rørmoradset paa den anden Side af Skoven. Det er det hele. Saadan er Cypres Sumpene i Florida. — I den nordlige Del af Florida avler man derimod de kosteligste Frugter og fortrinlige Grøntsager i Fylde. Sukkerrør og Bomuld veksler med Ris og Hamp Kaffe og Kakao. Og prægtige Enge og Marker afgiver Græsgange, hvor Kvæget kan blive ude hele Aaret og Svinene fedes uden Mæskning. — Landet gæstedes første Gang af Europæere i Aaret 1512. Det var en vis Porce de Leon, som Palmesøndag aflagde det et flygtigt Besøg og gav det Navn efter Dagen. Nogle Aar senere drog den enøjede og grusomme De Narvaez — ligeledes en Spanier — ind i Floridas Skove i Spidsen for en Ekspedition paa 400 Mand og 40

Fortsættes paa 4de Side.

Fra Læsekredsen.

—o—

Centralen og Borgmesteren.

Nej, min Artikel indeholdt absolut ingen Urigtigheder, og jeg kan nemmest bevise dette ved at citere et Par Bladreferater.

Uddrag af Referat af Byraadsmøde d. 8. Januar i Bornh. Social Demokrat d. 10. s. M.

Borgmesteren. „Det er en Række betydningsfulde Arbejder, der forestaar i det nye Aar. Saaledes f. Eks. — —. Og der er Ruinen her overfor (det forleden delvis nedbrændte tidligere Hotel „Central"). Mulig vi ikke opnaar noget her. Men den er en Skamplet paa Byen."

Uddrag af Referat af Byraadsmøde d. 22. Januar i Bornh. Social Demokrat d. 24. s. M.

„Carlsbergfondet meddeler at det i en Skrivelse herfra omtalte Formaal, ligger udenfor de statutmæssig fastsatte Rammer."

Disse 2 Referatuddrag viser at Borgmesteren netop har henvendt sig paa Kommunens Vegne og er gaaet ganske forkert i Byen.

Borgmesteren paastaar at en anden har skrevet mit første Indlæg, det undrer mig at Borgmesteren vil komme med en saadan Paastand efter at have set Manuskriptet hos Bogtrykkeren; jeg har i Modsætning til Borgmesteren ikke nogen Privatsekretær.

Det er Borgmesterens „Esau", alias Stationsforstander, Byraadssekretær H. P. Kofoed, der ude i Byen har fortalt om de vilde Planer, jeg omtalte i mit første Indlæg.

Bensintanken — „lad os ikke blive hysteriske, hver Gang noget støder vort Øje," skriver Borgmesteren. Da Købmand Nielsen „Prima" i sin Tid ansøgte om Tilladelse til at anbringe en Bensintank paa Lindeplads, eller paa en lejet Grund i en dertil stødende Have, eventuelt i Skellet af sin Grund i Strædet ned til I. B. Larsen, blev dette afslaaet netop med den Motivering, at den ikke pyntede, og Hrr. Nielsen maatte pænt flytte den 3 Meter ind paa sin Grund.

Borgmesteren lader ganske uforstaaende overfor Hemmelighedskræmmeriet — denne Giftlillie er endnu ikke luget op med Rode.

Borgmesteren anmodede i Efteraaret ved et Byraadsmøde Referenterne om ikke lade et Kullicitationstilbud komme offentlig frem. Paa en Forespørgsel, saavidt jeg husker i „Nordbornholm", begrundede Borgmesteren Hemmeligholdelsen med, at Byens Beboere ikke kunde fatte Tilbudene — — Sandheden var vist den, at et Tilbud fra samme Forretningsmand, som betjener den kirkelige Bensintank, var alt for højt. Blandt Befolkningen verserede desværre et Rygte om, at Hemmeligholdelsen skyldtes en hel anden Grund.

At Borgmesterens Person skulde være uheldig udstyret, kan jeg ikke gaa med til. Borgmesteren viser stadig nye og gode Sider og har ogsaa i Turistsagen tidligere ikke været bange for at sætte sin Person i Forgrunden. Jeg erindrer Borgmesterens smukke Tale til Falstringerne, og Borgmesteren maa ikke nægte os Gentagelser især efter at have vist poetiske Evner paa Byraadsfesten for Hrr Laurits Petersen.

Borgmesteren har vist store Evner og jeg skal en anden Gang nævne de udmærkede Resultater, der er opnaaet, men Kritiken maa ikke holdes nede, selv de største Mænd kan gøre Fejl, og der er Tid endnu til at rette disse. —

Lige Ret for Alle, Hemmelighedskræmmeriets og Bengnaveriets Afskaffelse staar paa Programmet.

Der er Gedder i det kommunale Gadekær for at Karusserne ikke skal sove — —.

B. V. Wolf.

Et eventuelt Køb og Nedrivning af „Central" synes ikke at kunne finde sin Løsning paa den af Hr. Wolf antydede Maade, særlig da Hr. Wolf fra det centrale efterhaanden bevæger sig ude i Periferien. Vi har derfor forelagt Borgmesteren ovenstaaende, for hurtigere at faa Ende paa en Diskussion, der efterhaanden faar en for personlig Karakter. Red.

Kan nogen, af de ovenanførte Referater fra Allinge Byraadsmøder, finde det mindste Bevis for, at de Undersøgelser, jeg har foretaget angaaende Central. var paa Byraadets Vegne. For at forebygge enhver Misforstaaelse, skal jeg gentage: Spørgsmaalet Køb af Central har aldrig været til Behandling i Byraadet. Hr. Wolfs personlige Fornærmelser, skal jeg ikke komme ind paa her, da jeg ikke saa godt kan undgaa at komme ind paa Grunden til Hr. Wolfs Angreb paa mig og Byraadet. En syg Mand skal man vise Hensyn. Jeg skal dog tilslut fastholde, at Hr. Wolf ikke selv har skrevet den første Artikel her i Bladet, idet han til Lærer H. P. Kofoed har udtalt, at han ikke har skrevet Artiklen, men derimod afgivet Stoffet. Den anden Artikel har jeg set; den var gennemrettet med en Masse Tilføjelser, saa hvis den var bleven offentliggjort i sin oprindelige Skikkelse, vilde ingen af Bladets Læsere kende den igen: disse Rettelser var foretaget af Redaktøren.

Jeg skal dog, for at Læserne ikke skal tro at Hr. Wolf ikke selv kan skrive, oplyse at ovenstaaende Artikel har Wolf selv skrevet. Hermed slutter jeg Diskusionen.

M. Bloch.

Fra Dag til Dag

—o—

En Spareforening.

Som omtalt var der i Fredags indvarslet til Møde paa Forsamlingshuset, hvor Oprettelsen af en Spareforening enstemmig vedtoges under Navnet „Allinge-Sandvig Spareforening Julegaven." Love vedtoges og en Bestyrelse paa 3 Medlemmer valgtes. Denne kom til at bestaa af Nic. Hansen, Formand, E. M. Bech, Kasserer, og V. Maribo, Næstform. Bestyrelsen har allerede gjort det første forberedende Arbejde, og sidst i Ugen ventes alt at være klar, saa de første Indskud kan modtages.

Det forventes at den nystiftede Forening, der tæller Medlem indenfor alle Samfundslag, vil faa mange Indskydere. Formaalet, i Aarets Løb at sammenspare et Beløb, der udbetales til Jul, fortjener al mulig Støtte.

De arbejdsløses Aftenunderholdning i Onsdags paa Forsamlingshuset var særdeles vellykket. Trods det daarlige Vejr havde der indfundet sig godt Hundrede Mennesker.

Boghandler Sørensens Foredrag med Lysbilleder fulgtes med Interesse, og Trioen gjorde Lykke. Lærer Nielsen sang, og Hr. Olufsen, Sandvig læste op og reciterede, medens Fru Staffensen forestod Kaffebordet. Det blev over Midnat inden de sidste Gæster forlod Lokalet.

Det strømmer stadig ind med frivillige Bidrag, hvorfor en ny Fest er planlagt til Torsdag d. 12. Februar. Billetter til denne kan afhentes Tirsdag hos Viggo Staffensen.

Karneval.

Sømandsforeningens Karneval finder som bekendt Sted paa Søndag. Selskabelig Forening har fastsat deres Karneval til Lørdag d. 14. ds. Arrangørerne har travlt.

Broderskabets Lov.

—o—

Hvor længe jeg sad og lyttede til min Ven, Chen Wans, besynderlige Tale, ved jeg ikke. Jeg ved kun, at han havde ophørt at tale, og at min Pibe var bleven kold. Fra Gaden nedenfor, en af de smalle, krogede Gyder i San Franciscos Kineserkvarter, hørtes den ustandselige Puslelyd af kinesiske Slippers over Stenbroen, og en monotom Mumlen af de Forbipasserendes dæmpede Stemmer. Jeg slog Asken af min Pibe, stoppede den paany og rev en Tændstik. Som vækket ved denne Lyd saa' Chen hurtigt op.

„Naa, Minturn," sagde han, „hvad er saa Dem Mening om det? Hvad vil De gøre, hvis De var i mit Sted?"

„Jeg vilde lade mig hænge, om jeg ved det," sagde jsg oprigtigt. „Det er en djævelsk Situation. Det hele lyder som en Fabel."

„Men det er ingen Fabel. Se her!« Fra en Skuffe i Bordet tog Chen en Genstand, der var omviklet et gult Silkelommetørklæde, og lagde den foran mig. Jeg saa Glimtet af Staal under Silken og opdagede, at det var en lang kinesisk Kniv med lige Blad, et beviklet Haandtag og et Hæfte som et langstrakt S.

„Det,« sagde Chen roligt, „er „Det himmelske Broderskab"s Kniv. Det er den Kniv, hvormed jeg skal dræbe Bock Gee, en Mand, der, saa vidt jeg ved, aldrig har gjort mig noget ondt".

Jeg var altfor overvældet af min Forundring, til at jeg kunde sige noget. Chen Wan og jeg havde været Venner i mange Aar. Jeg traf ham første Gang i Kina, da jeg var der som hemmelig Agent for Skattedepartementet. Senere, da jeg kom til Universitetet i Californien for at studere orientalske Sprog, var Chen der, og vort Venskab voksede, Han var en stille og rolig Natur og nærede den dybeste Beundring for Amerika og alt, hvad der var amerikansk.

Jeg havde ikke hørt fra ham i nogen Tid, da jeg — nu denne Aften — modtog en indtrængende Opfordring fra ham til at besøge ham i hans Bolig i Canton Street. Efter et Maaltid, der var nærmest overdaadigt, havde vi faaet vore Piber tændt, og han fortalte mig nu Historien om „Det himmelske Broderskab". Selve dette Navn vakte hos mig Erindringen om noget, Jeg havde læst for Aar tilbage i et eller andet gammelt Skrift i Biblioteket i Canton. Af dette fremgik det, at der for henved femogtyve Hundrede Aar siden, paa det Tidspunkt, da Consucius og hans Deciple udfoldede deres Virksomhed, stiftedes et hemmeligt Selskab af ærgerrige og skinsyge Præster, som fik Navnet: „Det himmelske Broderskab."

Denne Organisation eksisterede endnu, og jeg erfarede af Chen Wans Beretning, at Værdigheden som Medlem af dette Selskab gik i Arv fra Far til Søn — den var saaledes „medfødt." Ved sin Faders Død blev Chen Wan, der dengang var knapt 14 Aar, optaget i Selskabet og maatte sværge at holde „Det himmelske Broderskab"s Principer i Ære og adlyde dets Love til sin sidste Stund.

„Chen", sagde jeg, „vær ikke en Taabe. Amerika er et frit Land. Bed det Broderskab gaa Pokker i Vold med samt dets Love."

Chen Wan rystede paa Hovedet.

„Det er umuligt, Minturn. Det er umuligt."

Jeg betragtede ham et Øjeblik i Tavshed.

„Hvem er for Resten denne Bock Gee spurgte jeg. „Hvad har han gjort, siden han skal dræbes?"

„Har De allerede glemt det, jeg nylig har fortalt Dem?" smilede Chen

„Bock Gee er Medlem af Broderskabet. Han har brudt sin Ed til det. Hvordan det kan jeg ikke sige Dem. Men Broderskabet har dømt ham til Døden. Der blev udtrukket Navne, og det ærefulde Hverv — Chen bøjede sit Hoved med fin Ironi — at eksekvere Dødsdommen tilfaldt mig."

„Sæt, at Politiet faar fat i Dem?"

»Hellere det, end bryde min Lydigheds-Ed," sagde Chen.

„Hvorfor ikke forlade Landet?"

Han rystede paa Hovedet. „Det vilde ikke hjælpe mig det ringeste. Jeg kunde kun vinde en kort Frist derved. Før eller senere vilde Broderskabet opspore mig og ramme mig."

„Snak om en Ting," sagde jeg energisk. „Hør nu her, Chen, der maa kunne findes en Udvej for Dem. Jeg formoder at dette himmelske Broderskab har givet Dem en vis Frist. Hvornaar er den udløben?"

Chen gav mig Svaret med uanfægtet Ro. »Jeg fik en Uges Frist til enten at fuldbyrde Drabet paa Bock Gee eller underkaste mig Straffen for Edsbrud. Den Uge er omme —" han saa paa sit Ur — „om tyve Minutter."

„Det er ikke Deres Alvor?" Jeg blev pludselig alvorlig bange, „Hvorfor sendte De ikke Bud til mig før nu?«

„Fordi jeg ikke var helt sikker paa, hvad jeg vilde. Forøvrigt havde De ikke kunnet hjælpe mig. Ingen og Intet kan hjælpe mig. Men nu, da jeg har taget min Bestemmelse, vilde jeg sige Dem det, for at De — bagefter — kunde forstaa det.«

„For Himlens Skyld, Chen, hvad mener De? — Hvad —"

„Ganske simpelt dette," afbrød Chen mig roligt. „Jeg har besluttet at vælge den letteste Udvej. Jeg vil ikke dræbe Boek Gee. Jeg kan ikke gøre det. Jeg vil heller ikke underkaste mig Broderskabets Straf. Der er en tredie Vej — som er lettere."

Han tav og saa ud for sig. Hans højre Haand lagde sig som tilfældigt over den kinesiske Kniv.

Jeg kunde ikke betvinge den kolde Gysen, der kom over mig. Overfor denne sorte Skæbnetro følte jeg mig saa aldeles hjælpeløs. Her sad overfor mig en ung Mand, intelligent, rig, glimrende uddannet, og fra de henfarne Aarhundreders tavse Nat strakte nu en barbarisk Skæbne sin ubarmhjertige Haand ud for at drage ham til sig fra det lyse, levende Liv ind i Dødens Kulde.

Før jeg kunde genvinde mit Mæle, blev vi afbrudt. Det var Chens Tjener, der havde opvartet os ved Bordet, og som nu lydløst kom frem fra den mørke Korridor og med et Buk nærmede sig sin Herre.

„Tilgiv min Ærbødighed," sagde han i sin Canton-Dialekt, „men Herre, der er en Fremmed ved din Død. Han —"

„Sig ham, at jeg kan ikke modtage Nogen,« afbrød Chen skarpt.

„Jeg har sagt ham det mange Gange Sir, men han venter stadig. Han vil ikke gaa bort."

„Hans Navn?"

„Han nægter at sige det."

„Kender Du ham?"

„Han bærer en sort Halvmaske af Silke."

„Saa —"

„Sir, for at stille ham tilfreds indvilligede jeg i at bringe Dem dette." Han lagde en sammenfoldet Lap Papir paa Bordet.

Jeg saa Chen Wan stirre paa det, som gættede han, hvilket Budskab det indeholdt og dog frygtede for at læse det. Med skælvende Fingre foldede han Papiret ud og holdt det op mod Lyset.

„Du kan vise ham ind," sagde Chen Wan roligt.

I det Øjeblik, Tjeneren var forsvundet, bøjede Chen sig forover og hviskede

»Minturn, det er en af Broderskabet, han er sikkert kommen for at minde mig om, Fristen snart er omme. Skjul Dem bag den Skærm og hør efter. Saa vil De forstaa!«

Fra Korridoren lød sagte slæbende Fodtrin. Jeg rejste mig hurtigt og gled om bag Skærmen.

„Godaften," svarede en Stemme forsigtigt i Canton-Dialekt. „Er vi alene?

„Er Mennesket nogensinde alene?» parerede Chen. «Skuer ikke Himlens Øjne altid ned over vore Handlinger? Hvad ønsker Du? Og hvorfor har Du som en Tyv maskeret dit Ansigt?"

„Taalmodighed, Søn af Chen. Ved de ni Himle, Du skal erfare det. Jeg — jeg er En af Broderskabet."

„Det meddelte Du mig i dit Brev. Du kommer, kan jeg tænke, for at minde mig om, at Fristen er næsten udløben.«

Jeg saa den maskerede Mand gaa et Skridt nærmere mod Chen, som sad ubevægelig.

„Tværtimod, Chen Wan. Jeg kommer for at sige Dig, at hvis Du vil lægge Broderskabets Kniv i min Haand, vil jeg gaa og dræbe Bock Gee for Dig."

Der fulgte en lang Tavshed.

„Ts'ing tso,« sagde omsider Chen Wan. „Tag Plads. Du vil dræbe Bock Gee for mig. Hvorfor?"

Gennem den smalle Sprække, hvor Skærmens Fløje var hængslet sammen kunde jeg se de to Mænd sidde overfor hinanden. Paa Bordet imellem dem glimtede den kinesiske Kniv.

„Jeg vil gerne fortælle Dig det, Søn af Ghen," svarede Gæsten. „Bock Gee har brudt Broderskabets Lov, og det er mig nok, men der er endnu en Lov, som ingen af vort Folk tør bryde.»

„Hvilken?« spurgte Chen Wan.

»Denne Lov," sagde den Maskerede højtideligt: „Aldrig glemme en Ven — aldrig tilgive en Fjende!"

„Jeg husker den Lov," sagde Chen. „Og Bock Gee er altsaa din Fjende?"

„Nej, Søn af Chen, det er han ikke Men din Fader — var min Ven!"

Jeg saa Chen Wan læne sig til bage paa Stolen og omhyggelig vælge sig en Cigaret.

„Jeg begynder at forstaa," sagde han. „Min Fader har i sin Tid gjort Dig en eller anden Tjeneste. Og nu vil Du betale den tilbage ved at dræbe Bock Gee for mig. Det er meget besynderligt. Har Bock Gee nogen Sinde gjort Dig Fortræd?"

„Aldrig! Men hvad har det med Sagen at gøre? Broderskabet har svoret hans Død. Før eller senere vil en eller anden af Broderskabet ramme ham."

„Deri har Du sikkert Ret,« indrømmede Chen Wan langsomt.

„Sikkert. Men hvorfor bruge en Oksekniv for at slagte en Fugl? Du er ung og har meget at miste. Du har Kundskaber. Du burde leve, være rig og lykkelig. Hvis Du dræber Bock Gee vil det fremmede Politi kaste Dig i Fængsel for Livstid. Paa den anden Side er jeg en gammel Mand. Jeg har kun lidt at leve for.«

„Jeg forstaar," sagde Chen Wan. „Jeg er Dig meget taknemlig, min Ven. Men det lader sig ikke gøre. Det er Amerika vi lever i, og i Amerika er det Mord at tage en anden Mands Liv. Jeg kan ikke lade Dig gøre det."

„Det er en taabelig Tale, Søn af Chen. De fremmede hvide Djævle har mange taabelige Love. Enhver ved, at efter kinesisk Lov er Dødsdommen over Bock Gee retfærdig. Med et eneste Hug skal jeg dræbe ham, frelse Dig fra Broderskabets Straf og betale min Gæld til din Familie. Men jeg maa have Broderskabets Kniv. Du ved hvorfor. Kniven er selve Tegnet paa Broderskabets Retfærdighed. Det vil ikke nytte at dræbe Bock Gee med andre Vaaben. Derfor er jeg kommen —«

Hans Stemme steg og tav brat. Jeg saa' hans Hænder slaa ned paa Kniven som Masken aabenbart havde forhindret ham i at se før nu, og han sprang op.

„Sæt Dig!" befalede Chen Wan skarpt „Jeg forbyder Dig at gøre det. Jeg skal nok selv ordne den Sag med Broderskabet." Han saa paa sit Ur. »Om fem Minutter vil en af Broderskabet komme her. Jeg vil afvente hans Komme. Naar han ser mig, vil han forstaa, at jeg var modig nok til at unddrage mig deres Hævn."

„Taabe, Du er!« raabte den maskerede Mand. „At Du dræber Dig selv vil ikke frelse Bock Gee. Intet kan frelse Bock Gee.

„Nej, men heller intet kan frelse mig."

»Jeg kan frelse Dig, Søn af Chen. Minutterne er kostbare. Jeg vil —«

„Jeg forbyder Dig det. Hvad har min Fader gjort for Dig?«

»Der er ikke Tid —«

»Svar mig!«

»Din Fader frelste mig og mine fra Hungersdøden. Det var i den Vinter, den store Flod kom. Jeg var ruineret. Din Fader tog os til sig i sit Hus. Han var ikke rig, men han gav os Føde og Klæder, og han hjalp mig, da det blev Foraar, at faa mine Marker tilsaaet igen. Jeg kunde ikke betale ham — dette er den eneste Maade, hvorpaa jeg kan gengælde hans Godhed.«

Chen Wans Tjener kom ind.

»Herre, der er en Mand ved din Dør. Han siger, at De venter ham.«

Jeg saa Chen Wan rive sit Ur frem. Saa løftede han langsomt Hovedet."

»Det er rigtigt,« sagde han »Sig til ham, at jeg skal være om et Øjeblik.«

Tjeneren gik.

„Saaledes er det —" sagde Chen. »Min Fader frelste dit Liv? Nu tilbyder Du at dræbe Bock Gee for at frelse mit.«

„Ja! hvad er Livet, naar man staar i saa dyb en Gæld? Men —"

Pludselig bøjede Chan Wan sig frem. Hans højre Haand for' som et Lyn frem mod Manden og rev Masksn fra hans Ansigt.

Jeg saa de to Mænd staa overfor hinanden. Stolene laa væltede paa Gulvet. Og jeg hørte Chen Wans hæse Hvisken:

»Bock Gee!"

„Ja!« svarede Bock Gee, »og for den Gæld, jeg skylder din Familie —!"

»Nej, nej — Du —!«

„— vil jeg fuldbyrde denne Gerning i dit Sted —!«

»Stands — i alle Guders Navn!«

»— for at Du kan staa renset i Broderskabets Øjne —!«

Pludselig gjorde Chen Wan et Spring fremad. Bock Gee var kommet mig ud af Syne. Jeg hørte Chen Wan udstøde et Raab af Rædsel, og i et nu stod jeg ved hans Side. Bock Gee laa for hans Fødder svømmende i Blod, Broderskabets Kniv sad dybt i hans Bryst, og hans Haand knugede endnu om Fæstet.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Blodpølse

faas i Dag — Fredag.

Johanne Hansen

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 2 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Kunstgødning til Foraaret.

Priserne er nu billige, og har vi ikke allerede faaet Ordre paa Deres Forbrug, bedes Bestillinger venligst indgivet.

Produkten.

TRIFOLEUM Markfrø.

Da forskellige Sorter Frø er ved at blive dyrere end ved Udsendelsen af vor Prisliste, vil vi gerne have Bestillinger paa Markfrø tilsendt, for at kunne levere de allerbedste Sorter til de allerbilligste Priser.

Produkten.

Kaffestel og Spisestel.

Under Udsalget denne Maaned realiseres pæne Stel af god Kvalitet langt under Værdien.

Endvidere sælges alle Emaljevarer og Køkkenudstyr til meget smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Tiden er nu inde for gode, varme

Vi har et stort Udvalg i moderne Farver og Kvaliteter til mange forskellige smaa Priser. Bemærk!

Strømper.

Nye Sendinger, moderne Farver.

NB. Under Udsalget gives 10 pCt. Rabat.

Nordlandets Handelshus.

Vi realiserer en Masse

Varer, som vi har taget frem nu efter endt Statusopgørelse. Vi kan blot nævne:

Dybe og flade Tallerkener 20 Øre,
Ølglas 18 Øre, Mælkekander 100 Øre,
Porcelæns Sukkerstel 70 Øre,
Skaale i Sæt 210 Øre,
Porcelæns Kaffekander 125 Øre,
Kaffekopper pr. Par 25 Øre,
Store Glasskaale 100 Øre.
Komplet Kaffestel til 12 Personer 25 Kr.
— Spisestel — 35 Kr.

Desuden har vi en Masse frasorteret Porcelæn, Kopper, Tallerkener m. m. m., og f. Eks. har vi nogle dejlige Bordknive, som vi sælger for 50—75 Øre, men kom ind og se Varerne, saa vil De se, at her faar De meget for Pengene.

Produkten.

Gudhjem Manufakturhandel.

Aarligt Udsalg

Ekstra Tilbud!

For at skaffe Plads til Foraarsnyhederne sælges hele Lageret af **Damekonfektion** og **Kjoler til nedsatte Priser.** Enkelte ældre Frakker og Spadseredragter, prima Stoffer, bortsælges for 10—15—20 Kr.

NB. Restpartiet af broderede **Lyseduge** og **Kaffeduge** sælges med 20 pCt. Rabat.

Georg Jørgensen, Telefon 58.

Hasle Kalkværk

Altid friskbr. Kalk.

Brændt Gødningskalk er den bedste.

Forlang Tilbud.

Tlf. Hasle 102. Tlf. Rønne 393.

Vi sender Dem Nordbornholm, tænk derfor ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Gummistøvler.

Stort Udvalg. Smaa Priser.

C. Larsen, Vestergade.

De arbejdsløses 2den Aftenunderholdning

er fastsat til TORSDAG d. 12 Febr. Kl. 8. paa Forsamlingshuset.

Biografen.

Søndag Aften Kl. 8

Nattens Ryttere.

Weld-West Film i 6 Akter.

Den 13. Time.

Kriminalfilm i 6 Akter.

Gulvtæppe

4½ Al. × 3 Al. lys Bundfarve 38Kr.
Klaverstol med rødt Plyds 10 Kr.
Brugt Herrecykle 40 Kr.

Forevises gerne uden Køb.

fhv. Købm. **C. A. Jensen, Allinge.**

All.-S. Hjælpeforening

afholder Generalforsamling TIRSDAG d. 10 Febr. Kl. 7½ paa Forsamlingshuset Hammershus.

Bestyrelsen.

Al Lastkørsel

udføres, samt Kørsel med Svin til Slagteriet hver Torsdag.

C. Jensen, Tlf. Rø 59 y.

„Smutten", Søndergade

skal sælges. Billigt, lille Udbetal. Indeholder stor Hall, 3 Værelser Spisekøkken og Balkoner.

Huset er godt indrettet, god gammel Have. Thorngren anviser.

Jeg anbefaler mig

med første Klasses Brød.

Rugbrød, Halvsigtebrød, Sigtebrød, Grahamsbrød, Normalbrød.

Alle Slags fine Kager.

Stegning og Bagning hver Dag Kl. 8 og 10 Form.

Henning Jørgensen.

K. F. U. K.-Møde
Allinge Tirsdag 7,30.

K. F. U. M.-Møde
Allinge Torsdag 7,30.

Der er endnu nogle Rester tilbage.

Forsyn Dem, medens det er Tid!

Husk vore heluldne Strømper til 25 og 75 Øre.

Allinge Messe

ved **Th. Holm.**

Ny lukket Bil

udlejes.

L. P. Olsen, ved Tejn St.

Tlf, All. 59 kan foreløbig benyttes.

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade. Mørbrad.
Medisterpølse, Fars.
Bayerske Pølser, Knækpølser
Røget **Medisterpølse og Sylte.**
hjemmesmeltet Fedt.
Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38.

Isl. Lammekød

Jeg har endnu en lille Rest allerbedste islandsk Lammekød, som sælges til 0,65 Halvkg. for Bryst og Slagstykker og 0,75 for Laar.

Letkogende gule Ærter, Flækærter, Brune Bønner, grønne Linser anb.

J. B. Larsen, Allinge

Priserne paa Beauwais

Bajerske Pølser

i Daaser er vældig nedsatte.

J. B. Larsen, Allinge.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa 3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.

Gaa ikke over Aaen efter Fløde!

Køb den Fløde, der fremstilles her paa Pladsen.

Forlang hos Deres Handlende

Flaskefløde fra Mejeriet KAJBJERGGAARD.

Fotograf Berghagen, Hasle

Atelieret er aabent hver Dag indtil Kl. 9 Aften.

Moderate Priser. Tlf. 66.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa Priser i ny Vogn. Kørekort garant.

Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.

Altid Udv. i brugte Biler til smaa Priser,

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De Adgang over Deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i det Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholm"

læses af alle i Nordre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad.

Send Deres Annoncer til „Nordbornholm", Telefon Allinge 74.

Indpakningspapir

Poser og Økonomruller
leveres til
Fabrikspris.

Firma paatrykkes billigst.

Hurtigste Levering
fra

Allinge Bogtrykkeri.

Skovauktion.

Torsdag d. 12. Febr. d. A. Kl. 1,30 Eftm. afholdes efter Begæring af Gdr. Hansen, Hyldegaard, Olsker **Auktion i Gaardens Skov** over 200 Bud Brænde, deraf 50 Rm. Løvtræ samt nogle Stammer Eg. — — Mødested i Skoven ved Landevejen ved Brøddeg. Brødde.

Allinge Skæreri

Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser.

Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Erindringsliste.

Allinge-Sandvig.

Afholdsforeningen: Fm. Karetmager Andr. Pedersen.
Aldersrenteudv.: Fm. Murer Edv. Holm.
Allinge-Sandvig Stenværkers Sygekasse Fm. Hans Madsen, Sæne. Kass. Carl Jørgensen, Strandvejen.
Allinge Sygekassers Sygeplejeforsikring Fm. Frederik Pedersen.
Blaa Kors: Fm. Murer Edv. Holm.
Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.
Brandinspektør: Smedem. Carl Petersen.
Bornholms Brandforsikringselskab Sognekomm. Alfred Larsen.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
Folkebogsamlingen (Borgerskolen 1. Sal Læsestuen Søgnedage fra 5—9 Eftm. Udlaan Mandag og Fredag 7—8, samt Tirsdag 3—4.
Folkeregistret: Kommunekontoret.
Good Templar Ord.: Fm. Carl Lindgren.
Hjælpekassen. Form. Frk. Petra Møller. Kasserer Fru Alfr. Petersen.
Jernbanest. Varehuset aabent for Gods 8,30—12 og 2,30—6.
Kæmnerkontoret 10—12 og 2—3. Lørdag tillige 6—8.
Kirkeværgen 3—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Postkontoret. Allinge Søgnedage 9—12. og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6
Politi. E. A. Larsen, Allinge, L. P. Mouritsen, Sandvig. Kontor Strandvejen.
Skorstensfejer E. N. Nielsen. Tlf. Hasle 43.
Sparekassen 9—12 og 2—4
Stempelfilial i Sparekassen 9-12 og 2-4 Branddirektøren do.
Statsanstalten for Livsforsikring ved Stationsf. Kofoed. Kontortid: 9—12 Fm.
Sygehuslægen 8—9 og 2—3.
Sygehuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.
Sygekassen. Fm. Bager P. Holm. Kasserer Herm. Mortensen.
Telegrafstationen 9—12 og 2—6.
Toldkamret 8—12 Form. 2—5 Efterm.
Østersøbadet „Bornholm". Fm. Forretningsbest. M. Bech.

Intet Blad træffer Deres Kundekreds bedre end Nordbornholm!

Færdselsregler

—o—

i Henhold til Loven af 1923.

Fodgænger! husk, at Gade og Vej benyttes af Køretøjer, som pludselig kan komme til Syne; derfor: Se dig godt for, før du gaar ud paa Kørebanen. og træd aldrig baglæns ud paa den.

Skal du over Gade eller en Vej, saa husk at se til begge Sider, før du gaar ud paa Kørebanen, og gaa saa tværs over, ikke skraas over Kørebanen.

Læg Mærke til de Tegn, som Kuskene eller Chaufførerne giver: strækker de Pisken eller Haanden ud til Siden, kan du se, til hvilken Side de vil svinge.

Du skal særlig passe paa ved Gadehjørner og Vejkryds; der kan komme Køretøjer, som drejer fra den ene Gade eller Vej ind i den anden.

Gaa aldrig pludselig frem bag om et Køretøj, men overbevis dig først om, at andre Køretøjer ikke kommer frem paa den anden Side.

I Byerne bør du gaa paa det Fortov, som du har paa venstre Haand og paa Landevejen i venstre Side af Vejen, saa vil du have let ved at se, om Køretøjer nærmer sig.

Vær hensynsfuld mod andre, saa at det bliver let for alle at følge Færdselsreglerne, og advar dem, der uforsigtigt handler imod dem.

Cyklist! Før du er sikker og øvet bør du aldrig køre paa Gader og Veje, hvor Færdslen er stærk.

Hvor der er Cyklesti, skal du benytte den, hvis den ligger paa din højre Haand.

Giv Tegn, forinden du standser eller drejer til Siden, og husk at dreje i stor Bue til venstre og lille Bue til højre.

Kør aldrig bagfra forbi andre Køretøjer i Gade- eller Vejkryds.

Kør altid hensynsfuldt og søg at undgaa at tilsprøjte Fodgængere og andre i daarligt Føre.

Heste. De søgte efter Sølv og Guld og fik braadne Pander. Kun fire Mand slap levende derfra. Som Floridas egentlige Opdager, og den, der tog Landet i Besiddelse for Spanien, staar den spanske Ridder Fernando de Soto, en tapper og frygtløs Mand, som en Majdag i Aaret 1539 steg i Land med 100 Soldater og 350 Heste i Følge, den stolteste Ekspedition, som endnu var set i den nye Verden. Han havde det Uheld at gøre Landgang i samme Egn som Narvaez, og Mindet om dennes Grusomhed — han havde bl. a. ladet Hunde sønderslide den indfødte Høvdings gamle Moder — gjorde, at de indfødte stillede sig fjendtlige overfor ham. Efter det første Sammenstød søgte da de Soto at vinde Høvdingens Venskab.

Beretningen om de Soto's Opdagelsesrejse i Florida er bleven bevaret for Efterverdenen og inde holder en Rigdom af fængslende Optrin og interessante Enkeltheder Da han var trængt et Stykke ind i Landet, hørte han Rygtet om, at en hvid Mand opholdt sig hos en Stamme i Nærheden. Det viste sig at være en ung Mand ved Navn Ortiz, der havde deltaget i Narvaez' Ekspedition en halv Snes Aar i Forvejen, han var blevet taget til Fange af de indfødte sammen med tre andre. Disse var bleven dræbt, og han skulde have lidt samme Skæbne, hvis ikke Ynglingens smukke Skikkelse og og mandlige Holdning havde gjort Indtryk paa Høvdingens Hustru og Datter. Paa deres Forbøn blev han frelst og fik Lov til at opholde Livet som Slave i Huset; de kunde dog ikke forhindre, at Krigerne underkastede ham forskellige Torturer, en Gang var de ved at brænde ham levende, og havde ikke hans Skrig naaet Høvdingedatterens Øren, vilde han ynkelig være omkommen. Stærkt forbrændt reddedes han fra Baalet. De to Kvinder plejede ham omhyggeligt og efter nogen Tids Forløb var Saarene helede, men Mærker deraf bar han alle Dage.

I Længden var Høvdingens Hustru og Datter ikke stærke nok til at bevare hans Liv, og efter deres Raad flygtede han til en anden Stamme, hvis Høvding hed Mocoz og snart skulde hjemføre Høvdingedatteren som Brud. Her fandt han en venlig Modtagelse. Den unge kække Mucozo tog ham under sin Beskyttelse og nægtede at sende ham tilbage, idet han henviste til Gæstfrihedens Love. Høvdingen for den Stamme, hvorfra Ortiz var flygtet blev baade vred og fornærmet, og der blev intet Bryllup den Gang.

Da Rygtet om, at Spanierne nærmede sig, naaede Mucozos Øren, sagde han til Ortiz: — „Du ved, hvad jeg har gjort for Dig. Jeg gav Dig Tilflugt, da Du var hjemløs, og jeg er falden i Unaade hos Slægtninge og Naboer, fordi jeg ikke vilde udlevere Dig til dine Fjender. Det har jeg gjort uden at tænke paa Gengæld eller Belønning, men nu er Tiden kommen, da Du kan vise mig dit Venskab. Gaa til de hvide Mænds Høvding og sig ham, hvad jeg har gjort for Dig, og hvad jeg under lignende Omstændigheder vilde gøre for enhver af dine Landsmænd bed ham om at trække sig tilbage og skaane mit Land for Ødelæggelse."

Ortiz efterkom med Glæde Høvdingens Ønske og i Spidsen for 50 udvalgte Krigere red han Spanierne i Møde, overbevist om, at de hurtig vilde genkende den hvide Mand, men han havde glemt de sidste 10 Aars Strabadser. Floridas brændende Sol havde brunet ham, saa han lignede en indfødt. Det kom til Fjendtligheder, og det var med Nød Ortiz reddede Livet. „Sevilla! Sevilla!" raabte han.

Saa omfavnede Spanierne ham.

De Soto tog venligt imod Ortiz, behandlede ham som sin egen Søn og gav ham Klæder og Vaaben og Hest. Glæden i den spanske Lejr var ubeskrivelig. — Ikke et Øje blev lukket hele Natten.

Der blev sendt Indbydelse til Mucozo om at besøge Lejren, og tre Dage efter kom han under Ledsagelse af sine Krigere. De blev modtaget med Æresbevisninger, og De Soto forsikrede ham om alle Spaniers Taknemlighed for det, han havde gjort for Ortiz.

„Hvad jeg har gjort for Ortiz," sagde Mucozo, er i Virkeligheden kun lidt; han kom til mig med gode Anbefalinger og gav sig selv under min Beskyttelse. Der er en Lov i vor Stamme, som forbyder os at forraade en Flygtning, der søger Tilflugt hos os. Men ved sin Dyd og sit uforfærdede Mod har han gjort sig fortjent til al den Agtelse, der er vist ham."

Disse Ord — siger den aarhundrede gamle Beretning — blev udtalte med saa megen Værdighed, og Mocozus Optræden var saa nobel og venlig, at De Soto og hans Officerer blev bevæget og skænkede straks ham og hans Krigere Gaver.

To Dage efter kom Mucozo's Moder til Lejren, hun var bleven ængstelig for sin Søn, og bad De Soto endelig ikke behandle ham ilde. — „Han er ung", sagde hun, „sæt ham i Frihed og tag mig i Stedet for, jeg er en gammel Kone og mig kan I gøre ved, hvad I vil. Jeg vil bære Straffen for os begge." De Soto havde megen Møje med at berolige hende.

Hun blev tre Dage i Lejren og behandledes som en Dronning. „Hvorledes kan det være?" spurgte Spanierne hende, „at Du tilbyder at dø for din Søn? Er Du ikke bange for Døden?"

„Jeg har samme Kærlighed til Livet som andre dødelige," svarede hun, „men jeg vil gerne miste det for at frelse en Søn, der er mig langt dyrere end mit eget Liv."

— Mucozo og hans Folk tilbragte otte Dage i den spanske Lejr og tog glade og tilfredse hjem. Efter Hjemkomsten sendte de Gaver til De Soto.

Det var imidlertid kun de færreste Steder, det gik saa fredeligt til. Efterhaanden som Spanierne trængte ind i Landet, steg de indfødtes Mistænksomhed, og det kom jævnlig til blodige Sammenstød.

Det hændte, at de indfødte gravede de faldne Spaniere op og hængte dem op i Træerne til Skræk og Advarsel. Ved en Lejlighed søgte De Soto at vinde en Høvdings Venskab ved at behandle ham med Mildhed, men han blev overfalden i sin egen Lejr.

Efter fire Aars Opdagelsesrejse blev De Soto syg og døde. Han var naaet saa langt vest paa, at han havde krydset Missisippifloden. Hans Hær var efterhaanden skrumpet ind, og kun 300 Mand naaede tilbage til Kuba.

(Efter „Landet".)

Huggede og polerede

Gravmonumenter

i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser.

Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling, Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.

V. Sørensen.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med fersk og røget **Flæsk, Morbrad** og **Karbonade** hjemmelavet **Fars, Medister, Sylte, Leverpostej og Lungepølse**. Alt i **Paalæg** og **Konserves**.

Friske **Slagterivarer** Onsdag og Fredag.

Johanne Hansen Tlf. 45.

Allinge-Sandvig Sømandsforening

afholder

KARNEVAL

paa Christensens Sal Søndag d. 8. Februar.

Kl 8.

Indmarschering.

Katten slaas af Tønden.

Kun Foreningens Medlemmer har Adgang.

Otto Hansens Orkester. **Festudvalget.**

Kotoed & Mortensens Byggeforretning

Ligtøj og Ligsenge. **Ligkistelager.** Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. - Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

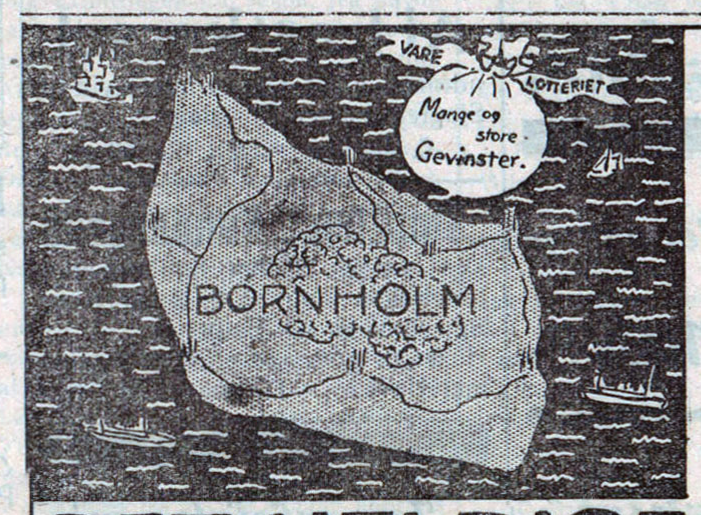

DET HELDIGE BORNHOLM

I Varelotteriets 4. Trækning faldt den største Gevinst paa Bornholm, og i 5. Trækning, der begynder nu den 11. Februar, og i den paafølgende 6. Trækning er Chancerne større end i nogen af de foregaaende Trækninger. Har De sørget for at faa Dem et nyt Lod eller forny Deres gamle? Ellers kan De naa det endnu. **Fornyelsen slutter d. 9. Februar.**

Husk der er **73.800 Gevinster** i de to Trækninger.

Et Lod koster kun Kr. 4,60

Kollektører paa Bornholm:

Aakirkeby:
Boghandler Henry Andersen, Telf. 5.
Købmand, Fru E. Simonsen, Telf. 10.
Allinge:
Fhv. Købmand Vald. Jørgensen, Telf. 92.
Barber Johs. Larsen, Telf. 53.
Hasle:
Boghandler Karl Munk, Telf. 42.
Nexø:
Kioskejer Julius Bidstrup, Telf. 246.
Agent Georg Madsen, Sdr. Strandvej.
Agent C. F. Sørensen, Ndr. Strandvej, Telf. 77.
Rønne:
Kollektrice, Frøken M. Carstensen, Havnegade 1.
Kollektrice, Fru Hertha Hansen, Nørregade 10, Telf. 299.
Kollektrice, Fru Kløcker, Staalegade 4, Telf. 806.
Købmand Emil Lund, Telf. 482.
Kollektrice, Fru M. Maegaard, Østervoldgade 23, Telf. 577.
Boghandler H. Chr. Møller, Telf. 466.
Kollektør E. Nielsen, Løkkegade 48, Telf. 436.
Svaneke:
Detailhandler I. P. V. Funch, Telf. 47.
Østermarie:
Bestyrer Johs. Dam, Pakhusforeningen, Telf. 127.

VARE LOTTERIET

Koks fra All.-Sandvig Gasværk

sælges nu ogsaa til Beboere udenfor Kommunen.

Udleveringssedler kan købes paa **Kæmnerkontoret,** hos Cigarhandler **Johan Madsen,** Allinge og hos Købmand **Esper Hansens Eftfl.**, Sandvig.

Prisen er:

Knuste Koks 1,85. — Hele Koks 1,70. — Nøddekoks 1,70.
Smaa Koks 1,25. — Kokssmuld 0,25.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Køb paa Deres egen Egn!

—o—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egns Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i den By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbobehandling m. v.

Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Gruppe-, Industri-, Portræt-,

Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.

Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.

Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Alle kan gratis

blive Abonnent paa Nordbornholm mod at betale Forsendelsesportoen — 1 Kr. pr. Kvartal.

Al Lastkørsel udføres

samt **Svin** til Slagteriet a 75 Øre pr. Stk.

Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.

Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tein.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.
TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Fest- og Bryllupssange

leveres billigst fra
Allinge Bogtrykkeri

Naar De skal avertere, benyt da **„Nordbornholm"**

Udsalg af Husholdningsartikler.

Vort aarlige Udsalg begynder **Mandag d. 2. Febr.** og omfatter alt i Glas, Fajance, Porcelæn, Emaillevarer og mange andre Ting, som egner sig for Husholdningen. — **Alt i Værktøj** til Bygningshaavdværkere udsælges med 10 pCt.

Nordlandets Handelshus.